

הנזקין פרק חמישי גיטין

מספרה הש"ס

9

תומסוף פה טוניגן לירוש. כ' סול'ו. ב. הבעלמים. ג. ק. שאן אלרינו. ד. מידי. ס. סט. ו. מירון. ז. ליבר נחאה לאלו ישן ומושם בסוקאי רבעי דמנוי, ואיתא שליש נזות קאמו, הייל מונתי.

[View more products from this brand](#)

^טתניא כוותיה דשמעון ר' שמעון בן אלעזר אומר «לך מן האשה וחור ולך מן האיש מכך קיים מן האיש וחור ולך מן האשה מכך בטל עד שתכחוב לו אחריות נימה תיהוי תובחתה ר' אמר לך מן הסיקירקון ואכלת נמי שטר תר' לך בשני בעלים וחור ומכרה לאחר אין לבעלים על לך שני כלום ה'ד אי דכא מען ואמר מינך ובנה אפילו ראשון נמי אי דלא קא טען ואמר מינך ובנה אפילו שני נמי לא אמר רב ששת לעולם דלא קא טען ליה יוכגן וזה טוענן לירוש וטוענן ללוח ואריך אי טען אין ואי לא טען לא: תר' ז'קונטיק הלפיו לנו'ל צ'צ'י' יו' סס פלונגט הלג'ה למלי' ליליס מינטו מענין נלקה נ' ו' זו דמקומך דעטך לדין

שחשחה שנים עשר חדש והאמרת אין בה
משמעות סיקירקון ה"ק סיקירקון עצמה צריכה
שחשחה "ב' חדש אמר רב יוסף נקטין אין
אפשרות בבל הआ קחוין דאייא אלא אימא
אין דין אונפורות בבל מ"ט כיון דאייא כי
דוואר ולא אויל קובל אימא אחוי איחיל
נידל בר רעליאי קובל ארעה בטסקא מבני
באגא אקרים יהיב וויל דהלה שנון לסופה
אתה מרוטוא קמאו אמרו ליה שטא קמייטה
דיבחט אכלת השטה אן יהבנן אן אקלין
אתו לקמיה דרב פפא סבר למיכתב ליה
טירפא אבוני באגא "ל' רב הונא בריה דרב
סיקירקון אלא אמר רב הונא בריה דרב יהושע
משנה ראשונה ב"ד של אהירין אמרו הלווח
יע: אמר רב ^(ט) רבייע בקרקע או רבייע במועות
ז' שליש במועות מבאי קמיפליג' מר סבר וכי
יתרכז זו משנה ראשונה ב"ד של אהירין אמרו
יים רבייע ויד בעלים על העליונה ירצה בקרקע
יב' בזמנן שאין בידן ליקח אבל יש בידן ליקח חן
רב ונמו שאמ שחשחה בפבי סיקירקון שניים עשר
ל' נונן לבעים רבייע בקרקע או רבייע במועות
הייא לאחר שבאו מעתם לידו" אמר רב

בגון זה מוענני יותר ולקה. פילון דלון מוענני ככל מודע ונל' בפרק ל' מילפּר (ב' ד' כ.) מוענני מניין כוון ולטמ"ר "ס' קא"ל ימי עט' בצעילט דמל' צול' מימי מגני עט' ס' קא"ל ימיין א' יאנ' קא"ל ימיין אן אבן-לן. ואב' ל' מומניין ב' חוקם סכנים (ב' ד' יד.) גבי' דול' לדל'ווען דבי' ביה' דטמטיי קו' ומונכל'ה חמל' מלה' דיק' טמק' לייכ'ן הייעוד ומיטוו'ו' קרכען גנומיי' קסט' סי' נסමיטס מלפוש' הא' כל' סכנעלס ה' סל'נו' נל' נסמן דין טה' דל'ן הנ' צי' צו' קראן לילען טוקען קאל' וכי' קדי' קאדל' יה' גולדען למלה': **ל' מבתר** ל'ה טירפא אבני בגין. נל' קז'י קאדי' דקכלי' מיניסן דמס' לאן פלער' מה' שקסלאס' ו' נל' מלרויום קמיה': **רביע'** בקרקע או רביע' בעוטה.

לענין לו דסינו מושיעים בזקוק דמלפַּטְבָּה
לענין מושמע זון ומימה דמלפַּטְבָּה פְּלִיךְ
מגוריית דקמי זען זקוק ען זען
לכע בענום נטומולן דהמר זען
בקראקע טאטה קלטס בענום לנו
לידבען זון סה מילן פְּרִוְתָּה זען
הפליכֶּה דלביש קראקע יון זו זקוקע
לו בענום דסינו זאלאטס בענום זאלאטס
טפְּלִיךְ גרטט דדריך זכרי בענום זען זען
בקראקע טאטה קלטס זטמן דמיס זען
ויפאלס זען זען זטמן דמיס זען זען
עליה דסינו חומס דעלן קראקע
חומריאס זטמן דמיס לענין דענין חומס זען:
דכלואו

מן הסיקיריקון נוטן לעובלים
ישמואל אמר רבי עקיבא בקרען ע
רבעין ובין ומ"ס נכני חומשא ובין
הלהקח מן הסיקיריקון נוטן לבן
ונטליין רצוי בעמאות גוטלאן אימין
קדומין לכל אדם רבוי הוושיב בכ
חוושע כל הקודם ליקח זכה אה
אמר רב אשבי תנייא ד

ב' א מ' כ'ג מ' נ'
ח' ש'ת' ק'ל'ה ז' ק'מ'ג
ב'ע'ן ג'ה ט'ו'ע'ג ה'ג'ע'

טכני ר"י

הניזקין פרק חמישי גיטין

קצת א מוי פירע מאל
טפללה כל כי מגן
עצען טוטשען להו קרי
כלו:

קיין ב מוי סס כל נגן
סס טוטשען להו קרי
קינגם גאנז גאנז זיין זיין
ליגנג פמי ה זונגען לאטטס עד
נפ' קוקו הון גאנז גאנז ד'
ערלינג:

קייאן ג מוי פירע מאל סס
סס יי מגן פישן ד
טוטשען להו קרי רפה קרי:
קבב ד מוי סס טוטשען סס
פמי:

מוספֶת תומפות

בפרק ר' י"ד

אם שכabb לא שבב. כמו קווינן. י' כלומר מיקנוeos מדל יילול נצחות מוסס דרכו סלוס: פלאוין ימנום וכו'. להזכירן ממקמת צמה [צמלה] אקלים] (ד', קה). קיזו מלמד חפס צלהו לנוינו פלעם על הקורן כל צטלולין תמו דכל לכס כל מוקס ולחומלה: **צומאין.** זים שוכתנן לאן מושך ומונען כל חומץ

מי קוראן לא הוה בידיה אתה ושיליה לרבי יצחק נפחא אל אחריהן קוראן תח' הממןן פרנסים על הצבור ואחריהן תח' הראוין בניו למנותם פרנסים ואחריהן בני תח' שאבותיהם מונויים וככל אדם על הצבור ואחריהן ראשיכם נסיות וכל רשותם על הצבור שלחו ליה בני גליל לר' חלבו מהו לקרות בחומשים בבחכ' נ' בציבור לא הוה בידיה אתה שיליה לר' יצחק נפחא לא הוה בידיה אתה שאל בו מדרישה ופשותה מהא דאי' שמואל בר נהמני איר' יוחנן ס' ת' שחרר ירעה אחת אין קורין בו ולא היא החם מהסר במילתו הכא לא מהסר במילתו הרבה רבה ורב יוסף דאמרו תורייחו אין קוראן בחומשין בביה הכתנת מושם כבוד צבור ורבה ורב יוסף דאמרו תורייחו האי ספר אפטורתא אסור למקרי ביה בשבת מאי טעמא דלא ניתן לכתב מר בר רב אש' אמר לטלטול נמי אסור מ' ט' דהא לא חוי למקורי ביה ולא היא שרי לטלטול ושרי למקורי בה דר' יוחנן ור' ש' בן לקיש מעיני בספרא דאנדרא בשbetaה והא לא ניתן לכתב אלא ב' כוון דלא אפשר עת לעשות לה' הפרו והורקן ה'ג' כוון דלא אפשר עת לעשות לה' הפרו והורקן בעא מנינה אבי' מרבה מ' מהו לכתב מגילה להtinyok להחלמוד בה תיבעי למאן דאמר תורה מגילה מגילה ניתנה תיבעי למאן דאמר תורה החותמה ניתנה תיבעי למ' ד תורה מגילה מגילה ניתנה כוון דמנילה מגילה ניתנה כותבן או דילמא כוון דארובך אדרבק ותיבעי למ' דהורך ניתנה אין כותבן או דילמא כוון דלא אפשר טעם לפי שאין כותבן איתיביה אף הדיא ע' סוטה כתובה עלייה א' ר' שמעון בן לקיש משוחר כשהוא כתוב וזה וכותב מה שכתוב בתבלון כתוב בטבלא א' אם לא שכ' בתנאי י' יהודה אמר ונחן משום רב' בנאה תורה מה אמרתי הנה באתי במגילה ספר כתוב עלי' החותמה ניתנה שנאמר ל Kohut את ספר התורה לךות הואה לבתר אדרבק ואיך נמי הכתיב ר' כל התורה כולה איקרי מגילה דכתיב השמני א' ר' יוחנן משום רב' בנאה תורה מה אמרתי הנה באתי במגילה ספר כתוב עלי' ואומר אני רואה מגילה עפה שמנה פירושות נאמרו ביום שהוקם בו יום קדשא בז' בדורא נר' יוחנן ר' בר בדורא